

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 13/2022-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej, zo sudcu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky obchodnej spoločnosti **SLOVAK FINANCE PROPERTY, s. r. o.**, Medved'ovej 15, Bratislava, IČO 46 419 462, zastúpenej spoločnosťou JUDr. Julián Lapšanský, advokátska kancelária, spol. s r. o., Zelinárska 8, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Julián Lapšanský, proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 6 Er 126/2007-26 z 3. októbra 2017 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Levice č. k. 6 Er 126/2007-52 zo 17. decembra 2018 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 16. decembra 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 ústavy a čl. 37 ods. 3 listiny a práva na rovnosť osôb pred súdom podľa čl. 14 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach uznesením Okresného súdu Levice (ďalej len „okresný súd“) označeným v záhlaví tohto uznesenia v spojení s uvedeným opravným uznesením (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Napadnuté uznesenie navrhuje zrušiť a žiada priznať náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a napadnutých rozhodnutí vyplýva nasledujúci stav veci:

Sťažovateľke ako pôvodnej vydražiteľke v označenom exekučnom konaní oprávneného Sociálna poisťovňa Bratislava – pobočka Levice proti povinnému [REDACTED] [REDACTED] bola druhým výrokom napadnutého uznesenia okresného súdu uložená povinnosť uhradiť súdному

exekútorovi záväzky vzniknuté vykonaním opätovnej dražby v sume 31 971,30 eur. Sťažovateľka proti druhému výroku napadnutého uznesenia podala odvolanie, riadiac sa poučením uvedeným v napadnutom uznesení okresného súdu. Odvolací súd uznesením č. k. 5 CoE 12/2019 z 30. októbra 2019 odvolanie sťažovateľky odmietol, keď v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že proti napadnutému výroku uznesenia okresného súdu odvolanie nie je prípustné. Zároveň konštatoval, že nesprávne poučenie o prípustnosti opravného prostriedku nezakladá jeho prípustnosť s poukazom na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uvedené v uznesení č. k. 1 Obo 18/2017 z 18. októbra 2017. Sťažovateľka nespokojná s rozhodnutím odvolacieho súdu podala proti druhému výroku napadnutého uznesenia okresného súdu dovolanie, o ktorom rozhodol najvyšší súd uznesením č. k. 4 Oboer 16/2021 z 29. októbra 2021 tak, že konanie o dovolaní sťažovateľky zastavil, keď v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval nedostatok funkčnej príslušnosti najvyššieho súdu na prejednanie dovolania, keďže smerovalo proti uzneseniu súdu prvej inštancie.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Sťažovateľka v sťažnosti rozsiahlo argumentuje v prospech porušenia svojich práv napadnutým uznesením okresného súdu, pričom odôvodnenie a závery okresného súdu považuje za arbitrárne a nedostatočné, porušujúce jej označené práva. Svojím obsahom ide o totožnú argumentáciu, ktorú uplatnila už v priebehu konania pred všeobecnými súdmi. Je toho názoru, že v okolnostiach veci lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie má byť zachovaná podľa § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd v prvom rade poukazuje na procesnú neštandardnosť veci. Sťažovateľka sa domnieva, že v okolnostiach veci podala svoju sťažnosť včas, a to vo vzťahu k napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie s odvolaním sa na znenie § 124 zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota

na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

6. Ústavný súd, vychádzajúc z citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, sa nestotožňuje s názorom sťažovateľky, že jej lehota na podanie sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu súdu prvej inštancie má byť zachovaná, pretože začala plynúť až od doručenia rozhodnutia o dovolaní.

7. V tejto súvislosti poukazuje na to, že predmetné napadnuté uznesenie nepochybne nadobudlo právoplatnosť v spojení s opravným uznesením jeho doručení v roku 2018, keďže vo vzťahu ani k jednému z jej výrokov odvolanie prípustné nebolo, a to bez ohľadu na nesprávne poučenie okresného súdu vo vzťahu k druhému výroku napadnutého uznesenia. Odvolací súd preto v súlade s platným právom odvolanie sťažovateľky odmietol, keďže smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie prípustné nie je. Sťažovateľka za danej situácie podala dovolanie smerujúce proti napadnutému uzneseniu okresného súdu, ktoré *prima facie* nebolo prípustné, pretože nesmerovalo proti rozhodnutiu odvolacieho súdu.

8. Ústavný súd vo vzťahu k zachovaniu lehoty na podanie sťažnosti proti rozhodnutiu odvolacieho súdu na podklade podaného dovolania už uviedol, že prichádza do úvahy len vtedy, ak dovolanie v intenciách aktuálnej právnej úpravy predstavuje právny prostriedok spôsobilý zabezpečiť ochranu práv účastníka konania a je v právomoci dovolacieho súdu s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu posúdiť procesnú prípustnosť dovolania. Naopak, na zachovanie lehoty na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sa nemožno spoliehať vtedy, ak už samotná právna úprava podporená i stabilnou súdnou rozhodovacou praxou dovolanie proti jednoznačne typovo vymedzenej skupine odvolacích rozhodnutí explicitne vylučuje a konaním o podanom dovolaní (hoci len v štádiu skúmania jeho procesnej prípustnosti) by dovolací súd postupoval *ultra vires* (III. ÚS 516/2013).

9. Obdobne je zachovanie lehoty na podanie sťažnosti proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vylúčené v prípadoch, v ktorých je neprípustnosť dovolania daná *ex lege* (III. ÚS 674/2014), prípadne je dovolanie podané neoprávnenou osobou alebo zjavne oneskorene.

10. Hoci závery ústavného súdu sa týkali skorších procesných predpisov (Občianskeho súdneho poriadku a skoršieho zákona o ústavnom súde, pozn.), sú aktuálne aj naďalej za platnosti a účinnosti Civilného sporového poriadku a rovnako aj zákona o ústavnom súde.

11. V tejto súvislosti je potrebné dodať a upozorniť na skutočnosť, že zachovanie lehoty v zmysle § 124 zákona o ústavnom súde sa môže týkať jedine rozhodnutia odvolacieho súdu, a nie súdu prvej

inštancie. Uvedený právny názor vyplýva zo systematiky koncepcie opravných prostriedkov v Civilnom sporovom poriadku a nadväzujúcej citovanej zákonnej úpravy § 124 (pozri bod 5 odôvodnenia tohto rozhodnutia).

12. Ústavný súd preto nemohol akceptovať argumentáciu sťažovateľky o zachovaní lehoty na podanie ústavnej sťažnosti proti napadnutému uzneseniu okresného súdu, preto dospel k záveru, že je potrebné odmietnuť ju ako oneskorene podanú podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde.

13. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že v prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty ani v minulosti, ani teraz neumožňuje zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentná povaha § 124 zákona o ústavnom súde (predtým § 53 ods. 3, pozn.) neumožňuje (napr. m. m. IV. ÚS 14/03, III. ÚS 14/03, II. ÚS 286/2019).

14. V dôsledku odmietnutia ústavnej sťažnosti v celom rozsahu sa už ústavný súd ostatnými návrhmi obsiahnutými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. januára 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu